

Posudek školitele na bakalářskou práci „Centrum a periferie v římské Sýrii“, předložené
Věrou Doležálkovou

Předložená práce čítá 66 textových stran, které jsou doplněny bohatou mapovou (17 map, 13 plánů) a obrazovou (19 fotografií) přílohou.

Práce Věry Doležálkové je svým pojetím historicko-topografická a jako taková pojednává řadu různorodých aspektů, obecně charakterizujících Sýrii v daném období. Pro nesourodost pramenů musela nutně autorka tyto jednotlivé aspekty zpracovat více či méně zevrubně. Nejpodrobněji jsou zpracovány kapitoly 5. a 6., věnované v prvním případě vývoji měst v římské Sýrii obecně, ve druhém pak v konkrétních případech hlavních center. Kapitola 9. o karavanním obchodu by jistě mohla být rozsáhlejší, je ovšem pravda, že tomuto tématu by bylo možné věnovat i obsažnou samostatnou práci. Poznatky z kapitol 10 a 11 o venkovských oblastech a vodních zdrojích jsou pro celou problematiku zásadní a právě v otázkách zkoumání způsobu fungování venkovských komunit a jejich interakce s městy je dosud široké pole působnosti a „bílá místa“ v našich znalostech antické Sýrie. Jistě bylo možné využít některé další nové publikace, které se této problematice věnují, např. disertaci Evy Katijn „Life on the Watershed. Reconstructing subsistence in a steppe region using“ z roku 2009¹, zejména kapitoly 4.4 o římském období a 5.4 o zavlažování v římské době v jižní Sýrii, dále snad práce B. Geyera a kolektivu z roku 2001 „Conquête de la Steppe et appropriation des terres sur les marges arides du Croissant fertile.“, již znám ovšem pouze z recenzí T. Wilkinsona² a J.-B. Yona³. U nich rovněž odkazy na další relevantní literaturu o římském osídlení Džezíry etc.

Z meších sídlišť, jde-li o samotnou vnitrozemskou Sýrii, která byla v nedávné době zkoumána, by stála jistě za zmínku pozdně antická (tedy římská a byzantská) Androna na cestě mezi Chalcis a Palmyrou, kde bylo zkoumáno rovněž její zázemí, viz například článek M. M. Manga „Excavations and Survey at Androna, Syria: The Oxford Team 1999“⁴ a další. Aspektům helénizace a romanizace Sýrie věnuje pozornost například Lidewijde de Jong v článku z roku 2007 „Narratives of Roman Syria: a historiography of Syria as a province of

¹ http://books.google.cz/books?id=-AY6nIvO7zEC&lpq=PA9&ots=0sDJ_Tq3L7&dq=Syria%20survey%20steppe&pg=PA1#v=onepage&q=Syria%20survey%20steppe&f=false

² http://www.persee.fr/web/revues/home/prescript/article/paleo_0153-9345_2003_num_29_2_5059_t1_0143_0000_1

³ http://www.persee.fr/web/revues/home/prescript/article/syria_0039-7946_2004_num_81_1_7788_t1_0290_0000_2

⁴ http://www.doaks.org/publications/doaks_online_publications/DOP56/DP56ch18.pdf

Rome“.⁵ Na druhou stranu je třeba vyzdvihnout, že v seznamu literatury jsou zastoupeny mnohé nové a zásadní práce, převážně monografie, zejména Bowersock 2009, Butcher 2004, Edwell 2007 a Pollard 2000

Z hlediska formálního je práce připravena velmi pečlivě, v tomto směru lze autorce jen těžko něco vytýkat.

Určitou slabinou textu je rezignace na práci s písemnými prameny (v seznamu použité literatury nenacházíme jediný!), právě toto se zdá být velkou výzvou při případném dalším rozvíjení této problematiky v práci diplomové.

Tu a tam se autorka dopouští drobných chyb gramatických, případně opomíjí počest'ovat (*caravanserais*, str. 51, lépe snad karavanseraje), jsou to však v textu jevy spíše ojedinělé.

Autorka ve své práci pozitivně prokazuje svůj dlouhodobý vztah k dané oblasti, přesto je třeba poznamenat, že potenciál daného tématu (či komplexu témat) ještě nebyl plně vyčerpán a dostupné prameny nabyly plně vytěženy. Nahlížíme-li však na tento text jako na bakalářskou práci, jde bezesporu o *velmi dobrý* podklad pro obhajobu, který autorku opravňuje k získání titulu bakalář.

V Praze, 8.9.2011

Ladislav Stančo, Ph.D.

⁵ <http://www.princeton.edu/~pswpc/pdfs/dejong/070705.pdf>